

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 12857

PURIM

*The original of this title comes from the permanent collection of the
YIVO Institute for Jewish Research, New York, NY*



NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

בריאו גז סענט.

No 1.

מיין

אידישער אוצר

ערישייןט צוויי מאָל אין הוֹדֵש

לעוזשטעט אַפְרֶס אַידִישָׁע קָלָאָבָסּ אַידִישָׁע
שׂוֹלְגָן אָנוֹ תַּלְמָדוֹת תּוֹרָה'כּ.



אַידִישָׁע בְּרֻרָה

אַינְהָאַלְטָה :

- | | |
|-------------------|-----------------------------|
| 1. כוֹרִים | 3. שְׁלֹחוֹת מִנּוֹת |
| 2. אַפְרֶס לִיעַד | 4. נְחַת בָּוֹן קִינְדָּעָה |

אַרוֹןְגַּנְגַּעַבָּעָן פָּנָן

1. פּוֹרִים

מעהָר פּוֹן אַלְעַ יִמְמָ טֻבִּים האַב אַיְד לִיעַב
צַו הַעֲרָעָן, וּווִ דָעֶר לְעַהֲרָעֶר דְעַרְצָעַהָלֶט אָונָז
די גַעַשְׁיכְטָעַ פּוֹן פּוֹרִים. די גַעַשְׁיכְטָעַ אַלְיוֹן
איּוֹ טַאַקָּע זַעַהָר אַשְׁעַהָנָעַ: אָז הַמָּן, וּוּלְכָעֶר
הַאָט גַעַוְאַלְטָ אָוְמְבָרִינְגָעַן אַלְעַ אַיְדָעָן אָז
אוּיְפָהִיְינְגָעַן מְרַדְכֵיָן, אַסְתָּרָס שְׂוּעַסְטָעֶר קִינָה,
דְעַרְפָּאָר, וּוָאָס עַר הַאָט זִיד צַו אִיחָם נִיט גַעַד
וּוְאַלְטָ בּוּקָעָן, אָזָן גַעַוְאָרָעָן אַוִים פְּרִיאַז; עַר
הַאָט אַלְיוֹן גַעַמּוֹת מְרַדְכֵיָן אַפְנַעַבָּעָן כְּבוֹד.
מְרַדְכֵי איּוֹ גַעַוְאָרָעָן אַשְׁנִי לְמָלָך, דְעַר צְוּוִיָּה
טַעַר פּוֹן קִיסָה, אָזָן הַאָט גַעַתְהָזָוּ פִיעַל גַטָּס
אַיְדָעָן; הַמָּן מִיט אַלְעַ זַיְנָעַ קִינְדָעָר זַעַנָּעַן
אוּיְפָנְהָאַנְגָעַן גַעַוְאָרָעָן. דְעַר עִיקָר איּוֹ מִיר

געפעלען, וואס די הילך אויף אידען איז געקומען
הויך אסתור המלכה. איך פיהל בשעת מעשה
איין זיך אכיבען גאה ווען דער לעהרער זאנט,
או די מגילה הערען, בעדראפען פרוייען גלייד
מייט מענער, וויל די הילך אויך געוווען דוד אַ
פרוי. פוריים מען מען מהו ארכיטט, וועלכע
איין אנדערע ימים טובים טאר מען ניט, ער
הייסט נאר אַ האָלכער יומ טוב; דערפאָר
אבער פערבריגנט מען איהם זעהר פרעהליד.
איון שוחל אויך אַ גרויסע שמחה בי די קלינע
קינדערליד ווען זייל קלאפען מיט זיירען גראָ
גערם המנ'ען. איין שטוב קומט אַלע ווילע
שלוח מנות פון גוטע פרײַנְד. פֿאָרנְאָכְט צו
דער סעודה קומען זיך צונזעך אַלע פרײַנְד אָוּ
גוטע פרײַנְד. עס וווערט איין שטוב פרעהליד.
דער טאטע זאנט אלען מיט אַ קראָעַץ: «המוֹס
אייז דאָ אָנוֹס אִידען אַלע צוּיט». זאג איך צו

איהם: אבער אוז אסתור המלכה האבען מיר
ניט אלע צייט, און זוער נויסט, אפשר וועלען
מיר נאך דאס אoid דערלעבען". צולאכט ער
זיך. אויף מארגען שושן פוריים איז שווין בי
אוננו וואכענדיג: מיר מאכען א יומ טוב איז
דען אנדענוקונג זואס האט געטראפען אלע
איידען — זאנט דער טאטע — דאס אבער וואס
עם האט געטראפען איז אייז שטאדט שישן
אייז גענוג או מען דערמאנט אביסעל. אייד
געדרייןק אלע מאל איז דער פיערטעהנטער אדר
אייז פוריים. און דער פופצעהנטער איז
שושן פוריים.



א פורים ליעד

.1

היינט איז פורים ברידער, ס' איז דער יומ טוב
נרויס!

לאמייז זינגגען לידער, געהן פון הויז צו הויז;

לאד מרדכ'לי לאד, א יומ טוב'ל מאד!

קינדס קינדרער געדענצען דעם נס.

זינגנט ברידערליך זינגנט, טאנצט פרעהליך
און שפֿרִינְגֶט.

דעם מהייערען טאג נישט פֿאָרגּוּסַט.

.2

המן איז א רשי, דאס ווייסט יעדער איה,

אבער נאט, נישטקהה, שוווינט דעם רשי ניט.

ווארט המנ'קע, ווארט, דו זיי ניט גענארט.

א נס האט געטהוּן מײַט אונז נאט,

זינגנט ברידערליך זינגנט, טאנצט פרעהליך
און שפֿרִינְגֶט.

מאכט קידערליך גראָסער דעם ראד.

๓. שלוח מנות

וואי ס'קומט דער ליעבער פורוים איז בי
מיר די נרעטען שמחה. איד שלאנט המגען,
איד שלעפּ המזטאטשען בי דער מאמען. איד
לייף נאך די פוריס-שפיעלער אוון שיק שלוח
מנות צו אלע מיינע חברים. חיים ברורין שיק
איד א קישעלע מיט א מאנדעלע, שיקט ער
מיר אפּ א מאנדעלע מיט א קישעלע. אשר
וונחן שיק איד א פירעלע מיט א צימבעלע,
שיקט ער מיר אפּ א צימבעלע מיט א פירעלע.
אברהם יאנקלין שיק איד א סדורן מיט א
זיגנעריל, שיקט ער מיר אפּ א זיגנעריל מיט
א סדורן. וועלבער אינגעלאט-שיקט מיר ניט
באלד אפּ קיינו שלוח מנות — וואס זשע טהו
איד א שטיגנער? — לוויא איד צו איהם,
במחילה, אליאן אהיים. אוון געם אפּ מיין שלוח
מנות כפל כפלים.
א בלא, סינדרליך, ס'אייז שנון ושמחה
אייז שטערטיל, אוון מיר חברה געוועטלטיגען
איהם פורוים אויפּן העכسطען אופן.



א. נחת פון קינדר

קײַן גניד הערט איהה, בין איך ניט, נאר
נחת פון קינדר האב איך ברוך בשם מהר
פונ'ס נרעסטען נכיר!

בײַ מײַה, הערט איהה אָז ס'קומט אָזום
טוב אָזון ס'קומען זיך צוּנוֹיף אלען קינדר קײַן
עיזהרע, זוּן אָזון טעבעטה, שנור אָזון אִידעמס
בִּיט אלע אִינְיֶנְקְלִיךְ — ווער אַיז צוּמֵר גְּלִיךְ?
למשל נעטט פורים צוּ דער טעודה. וואָס פָּאָר
אָ טעם, פרען איך אִיד, האט אָ טוֹרָה, אָז
מען זעט זיך צומַטיש אִינְגְּנָעָר אַלְיָוּן מִיטָּזָן
וויבָן אָזון מע עסְטָן? נוּ שטעלט אִיך פָּאָר אָז
איך האב שוין אַבְּגָעָנְעָסָען די פִּישְׂמִיט דָּעָר
זַיְהָ, לְאַקְשָׁעָן, צִימָעָם, דָּאָס יְעָנָעָס — נוּ ווּאָס?
בלאַטְעָ שְׁבְּבָלְאַטְעָ! אָ פָּעָרְדָּה לְהַבְּרִילְעָסָט אַיך.
אָ מעַנְשָׁ אַיז דָּאָר אַבְּגָעָר נִישְׁתָּקְיָוּן פָּעָר.
וּבְפָרְטָ אִיך. וּבְפָרְטָ יְסִיטָוּב. קוֹדָם כָּל די
קִינְדָּעָר קִיְּן עַזְּזָהָרָע אַכְּטָמָה אַיך, זָאַלְעָן
גְּזֻונָּד וַיְיָ, אלע אַוְיְסְגָּעָנְעָבָעָנָע. הַיְיָנָט אִינְיֶנְקְלִיךְ
לִיהָ, לְעַבְּעָן זָאַלְעָן זַיְהָ! אַיךְ זָאַלְעָן זַעֲהָן בַּיִּ
מיַר אִינְיֶנְקְלִיךְ — אַלְעָ גַּרְאַטְעָנָע, אַיְינָס
שְׁעהַנָּעָר פּוֹנְסָאַנדְרָעָן, אַין זַיְעָרָע פְּנִים עָר
ニישט אַרְיִינְצְּזָקְוָעָן! אַיך זַאג אִיך אַנטְּקִיךְ

לידן היונט זוי אוני לערנען זיין טאמער
וילט איהר א בלעט גمرا — איה א בלעט
גمرا אויסוועינג פון הווטש בית ריש", מיט
תנ"ד מיט דקhook, מיט אלע איברוינע היינטינע
שאלעמויען שפיעט פיעז ניט. זיעיר ליענען
זיעיר שריעבען העברענאייז און אידיש און
ענגלייש און און און.

או איז דארף אמאָר א ברזועל איבער
ליינען או אדרעם אנטשראיבען זי וואָס, ווערט
א מלחהַה: "ז'ידענו אט וועל איז! ז'ידע
ני, אט וועל איז!" או זואָס, איהר וועט
ברענען פרנסה? איז דא א נרויסער נאָט!
עד ביהרט אום — אמאָל אוני, אמאָל אום
אמאָל בעסעה אמאָל ערגען — מע מושעת
זיך און מע קומט הורד מיט; יאהה, אבִי געונֶה
זוי זאנט איהה קיין צריַה איז פיעז ניט
זשענדע.

